

dise lavere lønnede Embeds- og Bestillingsmænd til gode, men det maa vel være i Overensstemmelse med Forholdenes Krav, og jeg er i alt Fald ikke i Besiddelse af Forudsætningerne for at kunne kritisere dette. Mindre glade forudsætter jeg, at de fleste ville være ved nogle af de Bestemmelser, som ere vedtagne i Folketinget, og navnlig da Bestemmelsen om Nedsættelser i de første 4 Aar, som jo havde sit tilsvarende i Loven om de civile Etater. Jeg kan ikke tilbageholde den samme Bemærkning, som jeg gjorde med Hensyn til de civile Etater, at dette forekommer mig noget ubilligt mod de paagældende Tjenestemænd, men af samme Grunde, ifølge hvilke jeg paa den Gruppens Vegne, jeg tilhører, anbefalede Tinget at tage det tidligere behandlede Lovforslag saaledes, som det forelaa, som i alt væsentligt tilfredsstillende, skal jeg ogsaa anbefale dette og, jeg kan maaske med det samme bemærke, de efterfølgende Lovforslag til Vedtagelse.

Rambusch: Der er enkelte af Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag om forandrede Lønningsbestemmelser ved Hæren, som jeg gerne vilde knytte nogle Bemærkninger til, og jeg skal nærmest støtte Bemærkningerne til dem, der ere fremsatte af den højtærede Minister ved Lovforslagets Fremlæggelse. Der er for det første det Princip, at man har indrettet Lønningstillægene, Alderstillægene saaledes, at de begynde forfra ved hver Klasse for sig. Det vilde jeg have været glad ved at se ombyttet med noget andet, at Alderstillægene talte lige fra den første Ansættelse, og at der saa tilføjedes et Bestillingstillæg ved hvert Avancement. Jeg tror, at man derved vilde i endnu højere Grad komme bort fra den Ulighed, som altid er ved de forskellige Avancementsforhold paa de forskellige Steder. Særlig for Underofficererne er det jo saaledes, at Avancementet i Regelen foregaar indenfor Afdelingerne og kan være meget forskelligt ved de forskellige Afdelinger; nogle Steder kunne de have et yderst slet, stagnerende Avancement, andre Steder et forholdsvis godt. Der vilde bødes meget derpaa, naar i alt Fald Lønningsforfremmelserne vare nogenlunde ens over det hele. Der er senere hen en Bemærkning, som teoretisk taget kan glæde mig i høj Grad, nemlig at ogsaa Ministeriet udtaler sig særdeles varmt for at udbetale Lønning til det Mandskab, som indkaldes ved Københavns Væbning og ved Bornholms Væbning, under Indkaldelsen. Det er

et Fremskridt, som altid fra vor Side har været ønsket i høj Grad, og naar man nu standser, fordi det giver en forøget Udgift, og hele denne Udgift ikke er mere end 25,000 Kr., paa et Tidspunkt, hvor der gives hundrede Tusinder af Kroner bort til meget smukke, humane Formaal, men dog Formaal, som mange Gange ikke i den Grad ere et Retfærdighedskrav, som dette i Grunden kan siges at være, saa skulde man dog synes, at den finansielle Betænelighed ikke vilde være nok til at hindre denne Reform i Længden. Jeg tænker mig det saaledes, at man finder, at denne Betænelighed er nok til at hindre Reformen i dette Øjeblik, hvor man snart venter en fuldstændig Reorganisation af det hele, og at man kan haabe, at denne Tanke bliver tagen op og gennemført, naar vi have faaet den fuldstændige Omorganisation af Værnet gennemført. Hvad der yderligere kunde have lettet Gennemførelsen nu, er den Omstændighed, at der i Folketinget er indført Forandringer i det af Ministeriet forelagte Lovforslag, som have fremkaldt en Besparelse af 23,000 Kr., men det vil jeg hellere berøre ved den næste Bestemmelse, hvor Teorien, Ønskerne have glædet mig, men om hvilken til Dels det samme kan gælde, som jeg allerede har sagt om det forrige, nemlig at man ønsker, at Befalingsmandseleverne og Eleverne paa Officersskolen skulde, naar de vare menige, lønnes med et noget højere Tillæg end de andre menige, nemlig 10 Øre ligesom Underkorporalerne. I Virkeligheden vender man knap nok tilbage til den Begunstigelse, som allerede efter Loven af 1867 ydedes saadanne Befalingsmandselever; ved Indtrædelsen i Befalingsmandsskolerne blev man udnævnt til Underkorporal og fik saa en Forhøjelse af Lønningen som saadan. Man har fundet det uhensigtsmæssigt af forskellige Grunde, idet der undertiden kan tages fejl af dem, man efter saa kort Tid udtager til Underkorporaler, og saa vilde det være krænkende for dem at træde tilbage til de meniges Rækker. Men paa den anden Side vil jeg gerne lægge et godt Ord ind netop for denne Klasse af underordnede værnepligtige, thi det at blive udtaget pr. Kommando mod vedkommendes fri Villie til Befalingsmandselev, fordi de ere de flinkeste, er ganske vist en Ære, som mange ogsaa sætte Pris paa, men ved Siden af det er det en ikke ganske lille Byrde, man paalægger dem, og naar man paalægger værnepligtigt Mandskab en væsentlig forøget Værne-